

Kirkastushetkiä

Juhannuksen aikaan vietin mökillä useita päiviä aivan yksin. Koin että olin retriitissä. Koska tontti on katvealueella, siellä ei toimi verkko eikä telkkari. Mukanani oli muutama kirja mm. *Mooseksen testamentti*. Urpo Karjalaisen tutkielma Mooseksesta on haastavaa luettavaa, mutta pääsin loppuun. Ajattelua avartava kirja. Mökkireissulla oli vaikutuksensa, nimittäin selvästi vieroituin telkkarista.

Seuraavana viikonloppuna suuntasin Heikkilän liikenteen kyydissä Joensuuhun. Siellä tunsin, että nyt ollaan pyhiinvaelluksella tai kirkastusvuorella. Luoja helli meitä lämpöisellä kesäsäällä ja toinen toistaan osuvimmilla puheilla. Veisuuta unohtamatta. Monet puheet ja raamattutunninkin olen lukenut vielä uudestaan netistä.

Ensi pyhänä on kirkastussunnuntai. Kun suomalainenkin menee hiljentymään tai rauhoittumaan, hän menee mökille järven rantaan, lähtee vaellukselle tai osallistuu hengellisille kesäjuhille. Jeesus oppilaineen meni puolestaan vuorelle rauhoittumaan ja rukoilemaan.

Tuolla hiljentymisreissulla opetuslapset olivat peloissaan ja ihmeissään. Ensinnäkin Jeesus näyttäytyi heille erilaisena kuin ennen: *”Hänen ulkomuotonsa muuttui ja hänen vaatteensa alkoivat hohtaa kirkkaan valkoisina”*.

Toiseksi he saivat taivaallisia vieraita: Mooses ja Elia tulivat kyläilemään. Jeesus jutteli heidän kanssaan. Siinä meni Pietarikin pyörälle päästään, hän rupesi puhelemaan majojen rakentamisesta. Eikä siinä kaikki, kuului vielä taivaasta ääni: *”Tämä on minun rakas Poikani, kuulkaa häntä!”* Opetuslapset pelästyivät, lankesivat maahan. Lopulta Jeesus sanoi heille *”Nouskaa. Älkää pelätkö”*.

Retriitit, pyhiinvaellukset, kirkastushetket päättyvät. On palattava arkeen. Näiden kokemusten jälkeen jaksakin paremmin tavallista elämää tyytyväisenä.

Vapahtajamme,
kiitos että annat meille juhlahetkiä, aikoja,
jolloin voimme kokea sinun läsnäoloasi erityisen voimakkaasti.
Kiitos retriiteistä, pyhiinvaelluksista ja kirkastushetkistä.
Vapahtajamme! Kiitos, että olet luvannut olla kanssamme
kaikki päivät maailman loppuun asti.
Aamen

Merja Jyrkkä, rovasti